

Butlletí de l'Estat Català

GUIMERÀ HA MORT!

El nostre poeta nacional, qui encarnà l'ànima del nostre poble immortalitzant els seus sentiments davant del món i enaltint el seu verb milenari, ha entrat dins l'etern repós.

N'Angel Guimerà, altíssim poeta, tràgic fecond i dramaturg eminent, fou ans que tot i per sobre de tot un català íntegre, un patriota exemplar.

Visqué per Catalunya, enaltint-la, servint-la i lluitant per ella. En la seva immensa amor hi batejava un fons d'humanitat tan pregon que universalitzà els nostres sentiments i les nostres cobejances.

D'esquena sempre al poble tirà, el nostre poeta rebutjà honors i convivències, ádhuc fins després de la mort i el món enter li ret tribut per la seva obra. Per a ésser gran i esdevenir sublim, no li calgué mai doblegar la esquena.

A l'hora del suprem adeu, els seus amics oïren que sos llavis barbotejaven la paraula odi, i un d'ells li digué odi, odi, però per qui? i el poeta morent, el patriota que obirava ja la seva sepultura dins la terra esclava mormolà amb el proster bleix: a Espanya.

Recordem l'exemple de la vida i de la mort del gran Guimerà separatistes catalans i anem fent via procurant apropar el jorn que les cendres del nostre poeta nacional descansin en terra lliure. Vetllem-la la seva sepultura però amb les armes als dits.

Per la llibertat del nostre poble

Repasant l'història moderna i endinzant-nos principalment en l'estudi de la gestació i solució dels problemes de llibertat nacional haguts en el món durant el segle actual i la centúria anterior trobarem un sol exemple en el qual el problema de llibertat absoluta o relativa d'un poble s'hagi resolt harmònicament sense prèvia revolta, alçament o apel·lació a la força immediata o mediata. Aquest exemple únic, que com a sola excepció encara confirma la regla, és la separació amb independència completa bilateral de Suècia i Noruega.

Tots els altres problemes de llibertat han produït abans de la seva solució un conflicte sangniant més o menys intens i durador entre el poble o entitat política domenyadora i el poble qui freturava la seva llibertat. I un altre fet també colpidor és que el desenrotllament vital d'un poble ha precedit ja a l'acte material de la alliberació, però, no s'ha donat ni un sol cas que el poble políticament esclavitzat esperés ha haver assolit la seva plenitud cultural i econòmica per a fer l'esforç suprem alliberador sinó que l'alliberació ha sigut el mitjà més decisiu per a apressar tal assoliment.

Aquests estudis aplicats al desenrotllament del nostre problema de llibertat i a l'esdevenidor dinàmic del nostre poble dintre del dinamisme general de tots els pobles alliberats ens induïxen a demanar als diferents nuclis que pretenen dirigir els sentiments, la voluntat i l'acció del nostre poble, que modifiquin com cal les línies directrius del nostre moviment alliberador car si bé és admirable l'obra de renaixement cultural iniciada i desenrotllada pels nuclis dits regionalistes i nacionalistes i és intensa i fructífera l'acció política i patriòtica d'aquests i altres nuclis populars, és innegable que havem intensificat els sentiments i enfortit la voluntat sense preocupar-nos de la utilització material de la força amb ells i ella adquirida per a encalçar virilment la nostra cobejada llibertat.

Els estudis històrics ens ensenyen que si no procurem organitzar l'acció alliberadora arribarà un moment en el qual forçosament la manca de llibertat i de sobirania no permetrà l'ulterior desenrotllament cultural i econòmic, relaxant sentiments i voluntat davant la inutilitat del propi sentir i voler.

Cal que paralel·lament a l'esforç cultural, polític i patriòtic, procurem dirigir la voluntat i ensinestrar les forces del nostre poble cap a la consecució de la nostra llibertat.

En una paraula, cal que multipliquem els intel·lectuals en tots els rams de les ciències i les lletres, però, que multipliquem i agrupem també els soldats del nostre poble.

Aquesta tasca és tan important o més que la altra, i sense preocupar-nos del soldat del nostre ideal aquest serà sempre una utopia inassolible; mai el veurem convertit en una realitat.

ESTAT CATALÀ, rendint tribut d'admiració als nacionalistes que posen voluntat, acció, fe i sacrifici en preparar i assolir l'alliberació espiritual del nostre poble, vol curar preferentment —ja que fou fins avui tasca oblidada— de l'organització i rendiment de les voluntats i forces que han de dur-nos l'alliberació material que permetrà el futur desenrotllament del nostre poble i la seva acció cooperadora a l'avenç constant de l'humanitat.

I no són solament els estudis històrics, els exemples colpidors dels últims llustres, la nostra voluntat d'homes d'acció els que ens induïxen a proclamar aquesta necessitat d'organització de les nostres forces per a reclamar d'una fàiso contundent la nostra llibertat nacional sinó que les veus de fora i les realitats del moment ens diuen que sens una «prèvia acció militar nostra» seran endebades tots els esforços que fem per a fer-nos oïr i escoltar més enllà de les fronteres i per a encalçar una solució amical i encoratjadora dels últims organismes creats per a vetllar per la llibertat, la pau i el progrés de les nacions.

Que meditin bé ço que acabem d'escriure els nacionalistes que volen de bo de bo la llibertat del nostre poble i que sense deixar les dèries llurs i fornint més i mes sa actuació en el camp per ells escollit, vulguin cooperar amb nosaltres a crear, preparar, organitzar i enfortir una potència militar dins el nostre poble, car tard o de hora es farà necessària la seva actuació per a convertir en realitat tangible i fructífera ço que avui és esperança i voluntat de la majoria del poble català.

FRANCESC MACIÀ

EL SENY és la virtut dels pobles lliures que volen conservar llurs llibertats.

En Francesc Macià

El nostre capdill treballa sense repós organitzant l'alliberació de Catalunya, portant la suprema direcció de la nostra actuació global. Ha encalcat interessar en el nostre problema polític de tots els pobles i fa una acurada campanya a l'entorn de la Societat de les Nacions que junt amb la que fan elements afins donarà resultats més o menys importants en properes reunions plenàries.

En Macià, no cal dir-ho, ferm en la seva ideologia i en el seu íntim convenciment que la llibertat nostra ens la hem de guanyar imposant-la a propis i estranys i en un ambient de ample democràcia, està en tots els detalls de la organització i utilització de les nostres forces i no perdona mitjà ni sacrifici per tal d'obtenir el màxim rendiment i eficàcia dels esforços del poble català.

Te avui com sempre una fe cega en la vitalitat del poble català i en la força ideal i material de la seva joventut i palpa ja en els moments de freda decisió la victòria que coronarà els nostres sacrificis.

Cal dir que tots els catalans d'Amèrica el veneren com a apòstol i capdill del moviment alliberador i que el seu pensament i la seva actuació adquireixen cada dia més relleu car els fets esdevinguts i els que vivim provenen la seva previsió i clarividència i la veritat del camí seguit fins ara pel nostre futur alliberador.

Els Catalans d'Amèrica tenen raó

Els catalans sud americans han adreçat a les forces capdals del moviment nacionalista una raonada exposició demanant la formació real i decisiva d'un front únic contra l'Estat espanyol per tal d'encalçar la nostra llibertat.

Estat Català ha laborat i labora encara pel front únic davant de l'enemic comú i no perdonarà esforços per arribar a una avinença ádhuc fins a una vera fusió amb tots aquells elements que decididament i segura vulguin lluitar contra l'estat opressor renegant per ara i sempre de tota col·laboració directa o indirecta, oficial o privada amb l'Estat espanyol.

Creiem una vegada més que els catalans de Amèrica tenen la visió justa de la nostra actuació i que, com sempre, es fan en aquesta avinença dignes catalans i homes senciers davant del món, enaltint la nostra raça.

